

HÖRBY

från by till köping

Del 18 Centrum: 7

Ny Urmakeriaffär i Hörby

kommer att öppnas af undertecknad den 4 okt. d. år, och skall mitt bemödande alltid blifva att tillhandahålla goda varor till verkligt billiga priser samt utföra ett troget och reelt arbete och vågar jag innesluta mig i ärade allmänhetens benägna hågkomst.

Wexiö den 14 september 1899.

O. K. Helmstein.

Obs! Lokal i sakförare Möllers gård intill jernvägsstationen.

 Hörby äldsta Urmakeri-affär,

= Etablerad 1881 =

rekommenderar sitt välsorterade lager af moderna **vägg-** och **väckarur** samt **fickur** i guld-, silfver- och nickelboetter.

Prima fabrikat!

Obs!

Lång garanti och

Billigaste priser!

Stort sortiment af **urkedjor, medaljonger, berlocker och kompasser.**

Största lager af **glasögon** och **pincenezor**, samt **lösa glas** i alla nummer och slipningar, d:o **kikare, läsglas, trädräknare** och flera sorters **louper** m. m.

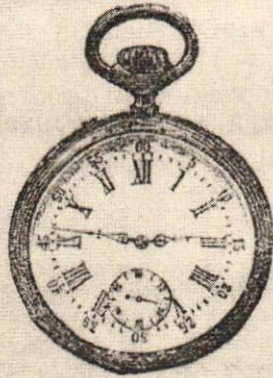
Framhålles också lagret af **termometrar & barometrar** i många olika mönster. Vill samtidigt påpeka försäljningen af **grafofoner** med inspelta och oinspelta rullar.

Å alla i lager förda artiklar beräknas de möjligast lägsta priser, och har jag fortfarande nöjet att hos allmänheten rekommendera mig som **reparatör** af alla slags **ur** och **symaskiner** samt å optiska och elektriska artiklar m. m., och kunna ärade kunder **alltid** påräkna en hederlig behandling hos

Alfred Holmberg,
Hörby.

Annonser i Hörby Posten tisdagen den 3 oktober 1899.

Nu blev det bråk. Två stycken urmakeriaffärer i Hörby. Och ingen ville ge sig. De började annonsera den ene värre än den andra.

Hela Hörby

står undrande och spörjande hur jag kan sälja mina **Ur** till så enormt billiga priser. Som jag i flere år varit verk-mästare hos en af Sveriges störste urgrossister, så har jag nu den stora fördelen att mot extra kontant erhålla mina Ur & Kedjor till hans fabrikspris. Med den lilla förtjenst, som jag sedan räknar mig till del, säljer jag mina ur i minut *till och under vanliga grosspriser*, hvarför alla som äro i behof af ur, göra en **stor besparing** i att köpa dem af

O. K. Helmstein, Hörby.

Lodreglatörer 27 kr., Fjederreglatörer, 14 dagars 13—16 kr., 2 dagars 8 kr., Pendyler 30—35 kr., Väckarur 3,25—7 kr., alla justerade. Silfvercylinderur 6,50—10 kr., Silfverankarur 8,50—25 kr. Guldur 19—75 kr. Guldpläterade 7—12 kr. Justering 3 kr. Kedjor från 25 öre till 11 kr.

Glas för cyl. och ank. 25 öre. Reparationer utföras i min med nutidens yppersta maskiner och verktyg samt vanda arbetare försedda verkstad till mycket billiga priser. Uren sändas äfven pr efterkraf.

O. K. Helmstein, HÖRBY.
Urmakare.

Obs! Lokal i sakförare Möllers hus intill jernvägsstationen.

Annonser i Hörby Posten. Ovan Torsdagen den 19 oktober. Nedan Lördagen den 4 november. 1899.

Ingen i hela Hörby

"står undrande och spörjande" hur herr O. K. Helmstein kan sälja sina **Ur** så billigt.

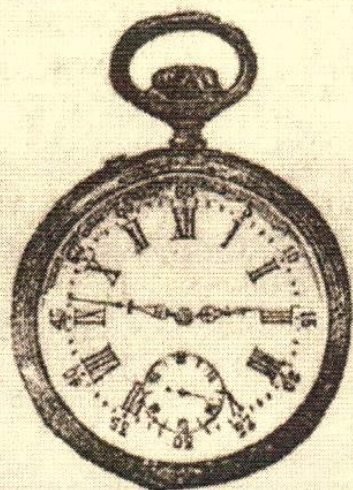
Hörbyboarna veta till och med att man kan köpa sådana **ännu billigare. Varan blir ju alltid efter priset.**

"Men undrande och spörjande" kan sannerligen **den** stå, som för cirka 4 år sedan kände herr O. K. Helmstein såsom anställd å ett glasbruk och **nu** i en braskande annons i denna tidning ser att han "**i flera år**" varit verk-mästare hos en af Sveriges största urgrossister.

Vackra betyg kan man nog ge sig sjelf, men **sanning** framför allt, **sanning** äfven i annonser. Den ärade allmänheten uppmärksammas på att jag under **min 25-åriga praktik som urmakare** hunnit skaffa mig så goda förbindelser att jag modigt upptager kampen mot f. d. verk-mästaren, samt att ett lager **billighetsur** hemkommer i dagarne, hvilka dock **helst** säljas ojusterade. För öfrigt kommer jag att använda herr **O. K. Helmsteins** **annonserade priser** för liknande ur och reparationer.

Hörby den 30 oktober 1899.

Alfred Kolmberg,
Urmakare.

Herr Holmberg!

Eder långrandiga och smutskastande annons skulle blifva allt för vidlyftig att här besvara.

Mitt arbete och mina ur gifva nog i sinom tid det riktiga svaret. Att så der utpeka en kon-

kurrent utan att egentligen veta hur det är, kan lika lätt göra nytta som skada, ty hittills har min affär ej lidit något men derutaf, utan tvärtom. Hvar och en inser lätt, att Eder annons är öfverdrifven och tillkommen endast för att rödja mig ur vägen. Äfven får jag upplysa hr H. om att mina priser upptaga många finare ur, fastän de hos mig äro billiga, såsom t. ex.: Omega 23 kr., Bikupans 19 och 25 kr., FF 21, Bilodes 19 kr., med flere. Sådana ur har väl hr H. sålt, fast ej till sådana priser. Eller hur? Och till sist, hr Holmberg, får jag säga att jag har hvarken tid eller lust att uppställa en massa smutskastande konkurrens-sladder, utan:

Frid vare med Eder!

©. K. Helmstein.

Annons i Hörby Posten lördagen den 11 november 1899.

Så här höll man på under större delen av år 1899. Ingen tjänade på det av de två herrarna. Den som tjänade mest på det var troligen Hörby Posten.

Annons i Hörby Posten tisdagen den 14 november 1899.

Den 10 december 1901 flyttade Otto Claes Johansson Holmstein sin urmakeributik från sakförare Möllers hus vid järnvägsstationen till Nygatan 4.

Nu blev det lite lugnare, men först blev det riktigt lugnt när Otto Claes Holmstein flyttade från byn den 26 april 1906.

Men nya bekymmer dök upp. Alfred började känna sig krasslig och började söka efter en person som kunde ta över firman. (Se även del 16)

Den 18 november 1924 inflyttade från Björkängs församling i Helsingborg urmakararbetaren John Brandes Andersson, född den 4 december 1900 i Helsingborg. Först flyttade han in på Torggatan nr 8. Flyttade senare till Lilla Westergatan nr 5 där han hyrde bostad hos åbon Jöns Persson och hans hustru Anna Maria Andersson.

Den 15 december 1906 föddes Ida Karolina. Föräldrar Jöns Persson och Anna Maria Andersson.

Eftersom Jöns och Ida bodde i samma hus var det omöjligt att inte stöta på varandra så de blev ett par. Vigsel i Hörby kyrka den 7 juni 1930.

Urmakare John Brandes Andersson fick anställning hos Alfred Holmberg den 3 december 1926.

Urmakarmästare Frans Alfred Holmberg avled den 17 juni 1927 och efterlämnade hustrun Christina Mathilda Holmberg samt fosterdottern Anna Mathilda Gunborg Andersson, född den 25 april 1885 i Hörby. (Se även del 16)

Fosterdottern som hette Gunborg inflyttade från Stenbrohult i Småland den 27 februari 1896.

I bouppteckningen efter Alfred Holmberg fanns även ett testamente där det bland annat står:

”Efter bådas vår död tillfaller då vår efterlämnade kvarlåtenskap i såväl löst som fast vår adoptivdotter Anna Mathilda Gunborg. Hörby den 20 juni 1910”.

Tyvär blev det inte så. Gunborg läste till sjuksköterska i Hörby. Den 29 oktober 1911 flyttade hon till Lund där hon fick plats som översköterska. Den 3 april 1914 flyttade hon till Högbo vid Sandviken och den 18 november 1922 till Karlskrona.

I Karlskrona blev hon husmoder på det nybyggda lasarettet. Den 1 januari 1925 fick hon anställning som husmoder på Umeå lasarett. Flyttade till Borås den 19 november 1929 och fick plats på länsjukhuset.

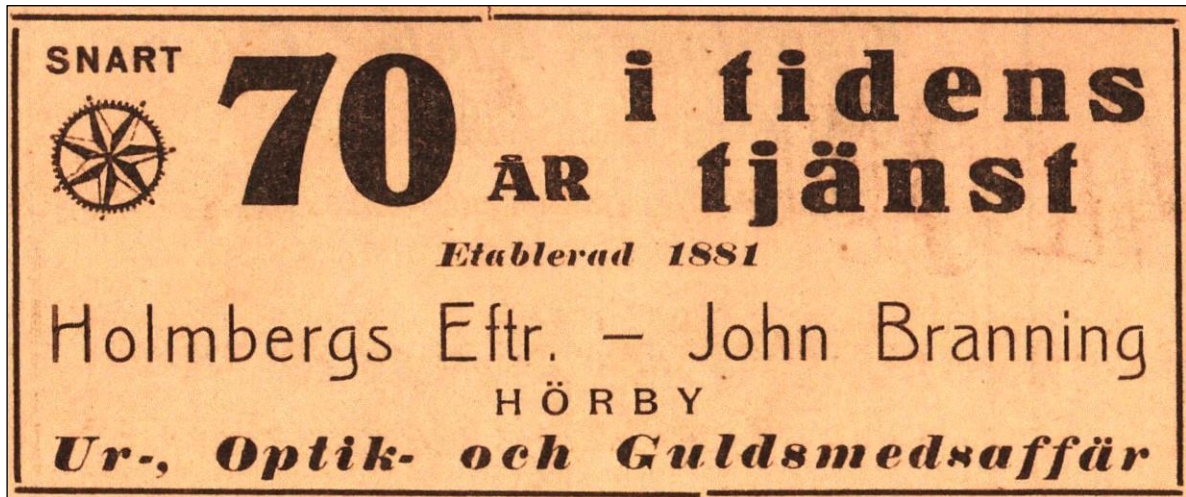
Den 14 augusti 1836 avlider hon i Borås. Efter begravningen den 21 augusti forslas kistan till Hörby där hon fick vila bredvid sin fosterfader. Allt hon ägde ärvdes av hennes adoptivmoder änkefru Mathilda Holmberg, född Wollter. Gunborg gifte sig inte utan förblev singel livet ut.

Gunborg avled av en mycket sällsynt sjukdom som heter Linderholms myopati, en muskelsjukdom som är ärftlig i 25 eller 50 procent om en eller båda föräldrarna bär på genen.

Sittande från vänster Mathilda Holmberg.
Sittande från höger Anna Mathilda
Gunborg.Holmberg, född Andersson.
Stående Frans Alfred Holmberg.

Änkan Mathilda Holmberg avled den 17 mars 1949, 85 år gammal. Efter det att fosterdottern Gunborg avlidit skrevs ett nytt testamente den 14 september 1948. I detta förordnades att fosterdotterns bröder Nils Axel Harald Andersson, urmakare i Göteborg och Per Erik Bertil Andersson, apotekare i Rätansbyn skulle ärva efter Mathilda Holmberg.

Annons i en jubileumsskrift från 1950.

Foto:
Per-Gunnar
Mörck
2024.

Det vita huset i Storgatan tillhörde guldsmed Andreas Rosenberg och hans hustru Hanna Nilsson

Under första halvan av 1900-talet gick det bra för affären men under 1920-talet blev det allt sämre. Den 25 januari 1930 avled Andreas i ålderdomssvaghet. Läkaren som kom till platsen för dödsfallet var lite tvivlande och nedanstående skrevs in i dödboken.

Läkaren: D:r Isak Nilsson (muntlig anmälan av honom angående dödsorsaken)

Läkaren: D:r Isak Nilssons muntliga anmälan av honom angående dödsorsaken.

Den 4 april 1930 hölls bouppteckning efter guldsmeden Andreas Rosenberg som var född den 31 oktober 1848 i Vollsjö socken.

Andreas och hustrun Hanna ägde fastigheten 1/3 mtl avsöndrad från nr 6 o 21. Den var på 52 kvadratstänger 50 kvadratfot och benämnd Storgatan nr 3. Stadsäga nr 474. Kvarteret Haglösa. Värde 16.000 kronor.

I huset fanns butik, verkstad som vette mot gatan med ett stort fönster. Två andra rum mot gatan och två rum mot gården.

Det fanns ett vindsrum åt höger och ett åt vänster. Förstuga både åt gatan och gården. Gårdsbyggnad. I gårdsbyggnaden förvarades en trehjulig vagn, tältsäng, tomlådor och bråte. På gården upplag av tegelsten, spannar m.m.

I butiken allehanda saker av guld och silver. Det fanns två lagfartsbevis, den sista från den 14 januari 1890.

Frosta Tingslags Häradsrätt FII:15. 1930. Sidan 109.

Andreas Rosenbergs hustru Hanna Rosenberg bodde kvar i huset men började efter makens död vandra ut i byn och visste sedan inte var hon bodde utan hjälpsamma människor fick hjälpa henne hem.

Då detta hände allt som ofta anade man att hon höll på att bli sinnessjuk. (Troligast var det någon sort av demens, men den sjukdomen hade inget namn vid denna tid. Då klassades allt som sinnessjukdom.)

Man kontaktade hennes son Nils Daniel som bodde i Göteborg. Han ordnade så att hon intogs på vårdhemmet Soliden i Burlöfs församling i Arlov den 4 december 1934. Här avled Hanna den 28 mars 1938.

Återigen dags att gå bakåt i tiden och hamna i Cimbrishamn. (Simrishamn) en stad som 1658 blev svensk, var en utpräglad småstad utan rätt till seglation. Under 1700-talet hade Simrishamn knappt 700 invånare. (Seglation = handelssjöfart med segelfartyg)

I denna stad lystes det den 9, 16 och 23 april och den 1 maj 1826 vigdes guldsmedmästare och borgare Åke Åkesson och hans tillkommande Johanna Sophia Lenander. Födda den 29 juli 1803 resp. 20 april 1808.

Den 25 april 1827 nedkom Johanna Sophia med en son som erhöll namnet Jöns Christian Evald. Två år senare den 24 maj 1829 fick paret en dotter som döptes till Dorothea Maria Fredrika.

Den 14 december 1831 föddes Carolina Sophia Elisabeth. Död den 20 mars 1833.

Den 1 maj 1834 föddes Carolina Sophia Elisabeth.

Den 23 november 1836 föddes Berndt Tage Theodor.

Den 14 mars 1840 föddes Carl Hampus Ferdinand.

Det är de två förstnämnda barnen Jöns Christian Evald och Dorothea Maria Fredrika som kommer att spela en stor roll för Hörbys vidkommande och i viss mån även Carl Hampus Ferdinand.

I Simrishamn verkade kyrkoherde Johan Lundgård vid Cimbrishamns och Jerrestads psatorat. (Simrishamn och Järrestad)

Hans hustru Anna Catharina Adamsson nedkom med en son den 18 april 1807 som döptes till Carl Justus.

Ungdomsåren i Simrishamn var en bra tid för den unge Carl Justus. Han tillbringade det mesta av dagen nere vid hamnen och drömde om att få gå på sjön när han slutat skolan. Så blev det inte. Fadern hade nämligen bestämt att han skulle bli präst. Den 19 december 1833 prästvigdes han och fick tjänst i Malmö.

Dorothea Maria Fredrika Åkesson flyttade från Simrishamn till Västra Sallerup den 15 april 1859. Hon fick plats som mamsell på gård nr 11 ½ mtl som var prästboställe.

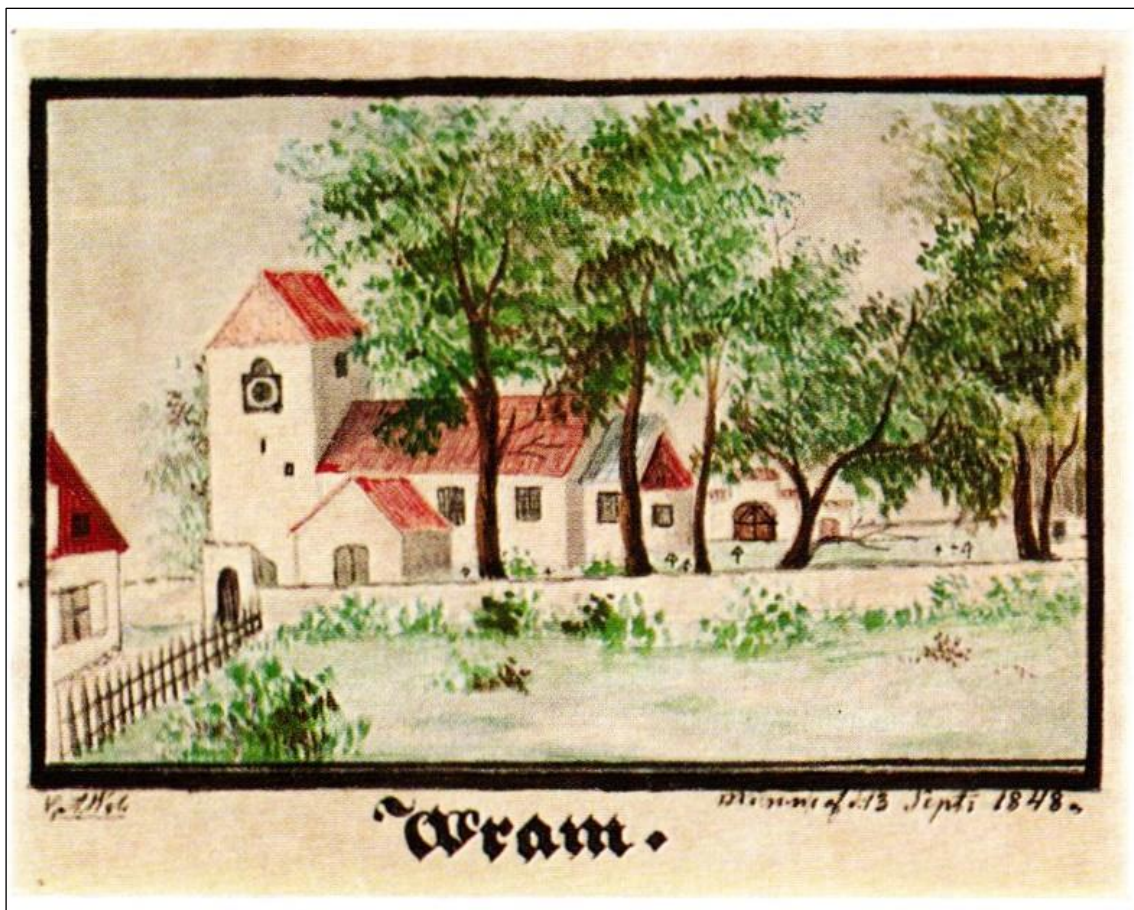
Västra Sallerup nr 11 ägdes av prosten Gustaf Brome, född den 20 april 1786 i Tranås och hans hustru Christina Apollon Schinbeck, född den 11 augusti 1807 i Wittskövle.

Eftersom Carl Justus hade anhöriga inom släkten Brome var han ofta och hälsade på och han förälskade sig i Maria. Den 8 juni 1859 gifte de sig i Västra Sallerups kyrka.

Carl Justus Lundgård installerades den 20 juni 1858 som kyrkoherde i Västra och Östra Vrams församlingar efter det att hans föregångare kyrkoherden Nils Peter Ahlberg avlidit.

Under Carl Justus tid kom baptismen in i pastoratet med församlingsbildning i byarna Inestorp och Rya.

Man började i början av 1860-talet diskutera att bygga en ny kyrka i Västra Vram då medeltidskyrkan var alldeles för liten för den växande församlingen. Ritningarna till den nya kyrkan framtogs år 1864.

Västra Vrams medeltidskyrka riven 1868. Vykort.

Den nya kyrkan stod klar 1868

Västra Vrams nya kyrka. Foto: Per-Gunnar Mörck 2024.

Kyrkoherde Carl Justus Lundgård fick aldrig se den nya kyrkan, Han avled den 7 september 1864 i lungrot. Han blev 57 år.

Kyrkoherde Carl Justus Lundgård född den 18/4 1807 i Simrishamn. Död den 7/9 1864 i Västra Vram,

Hustru Dorothea Maria Fredrika Lundgård född 24/5 1829 i Simrishamn. Död den 28/2 1908 i Hörby.

Ps 490 5:4

Båda begravda i Västra Vram.

Foto: Per-Gunnar Mörck 2024.

I Västra Vram bodde också Marias broder bagaren Carl Hampus Åkesson och hans hustru Mathilda Sofia Johnsson. Den 14 november 1864 föddes ett gossebarn som fick namnet Carl Justus. Änkefru Maria Lundgård bar barnet. Övriga vittnen var Kirstina Håkansson, gästgivare J. Håkansson, S. Åkesson. Alla boende i Västra Vram.

Bagare Carl Hampus Åkesson flyttade från Västra Vram nr 1 med sin familj till obefintlig ort den 13 december 1866.

Den 2 november 1867 flyttade änkefru prostinnan Dorothea Maria Fredrika Lundgård till Landskrona.

Den 25 november 1870 flyttade änkefru Dorothea Maria Fredrika från Landskrona till Simrishamn där hon efter sin avlidna man ärvt en bostad i Första kvarteret nr 38

Den 6 december 1881 inflyttade änkefru Maria Lundgård till Hörby och köpte av friherre Bror Cederstöm en tomt i Norregatan med nr 5 på huset. Köpebrev den 30 september 1881. Stadsäga nr 19. Tomten var på 8000 kv. fot.

Samma år inflyttade från Landskrona Marias broder kyrkoherde Jöns Christian Evald Lundegård.

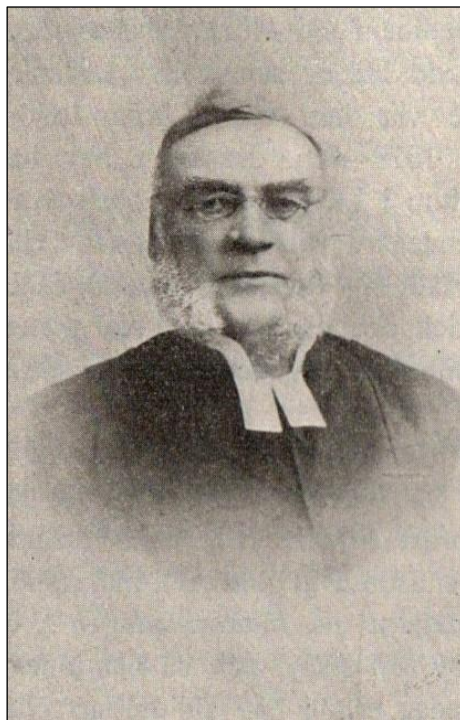
Efter att ha gått i Simrishamn och Ystads skolor fortsatte han att studera både till klockare och präst. Han avlade klockare examen. Prästvigd 1854.

Han tog efternamnet Lundgård efter en svåger, men släppte efter en kort tid namnet och ändrade det till Lundegård.

Hans förordnades som vice pastor skedde i Landskrona där han verkade i 15 års tid. Vid kyrkoherde valet 1874 i nämnda stad blev han förbigången av en annan sökande. Det var ett hårt slag för honom.

54 år gammal kom han till Hörby och Lyby församlingar den 9 december 1881. I Hörby kom han att verka i omkring 34 år.

Kyrkoherde Evald Lundegård gifte sig den 24 maj 1859 i Västra Karup med Hardina Hallberg, född i Västra Karup. Dotter till kronolänsmannen Ernst Hallberg och hans hustru Elena Sofia Berg.

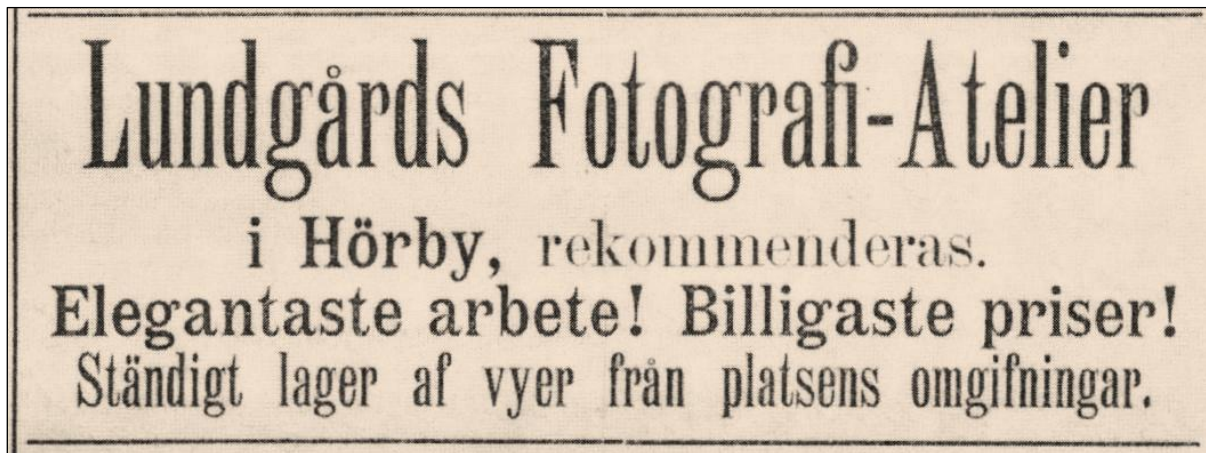

Kyrkoherde Evald Lundegård.

Änkefru Dorothea Maria Fredrika Lundgård kände sig ensam i det stora huset i Norregatan. Hon kom överrens med sin broder Carl Hampus att deras förstfödda son skulle flytta till Hörby och bli hennes fosterson.

Sålunda inflyttade arbetarurmakaren och fotografen Carl Justus Lundgård den 17 januari 1886 från Mariestad.

Det var en revolutionerande upplevelse för de som för första gången fick se resultatet av ett foto. Nu kunde man se bilder av sin släkt eller andra anhöriga. Bilder av människor som inte längre fanns.

Förmodligen är det fotograf Carl Justus Lundgård som står för de bilder som är fotograferade i mitten av 1880-talet där det finns motiv från Hörby och som har använts och avfotograferats i åtskilliga tidningar och böcker inte minst i denna serie. (Ovan annons i Eslöfs Tidning den 18 januari 1890)

I ett av husen på Norregatan bodde Maria Lundgård med fostersonen Carl Justus,

Foto Per-Gunnar Mörck. 2024..

På den tiden fanns det söder om huset och på Marias stora tomt en ateljé som inhyste fotoagrafernas utrustning i form av kameror och framkallningsrum.

Förutom Cal Justus verkade här:

Fotograf Anders Andersson Halldén, född den 1 september 1870 i Huaröd. Inflyttade från Huaröd den 17 december 1896.

Fotograf Gustaf Jönsson Ohnell, född den 1 oktober 1870 i Onslunda. Inflyttade från Helsingborg den 21 oktober 1897. Hade ett antal år vistats i Amerika.

Båda hyrde lägenhet av Maria Lundgård.

Den här bilden från ateljén låg alltså i Norregatan och söder om Maria Lundbergs boningshus. Allt talar för detta då man i bakgrunden på bilden kan se boningshusen och de stämmer inte in på något annat ställe då det går en gata utanför. Det sägs att mannen på bilden är Anders Halldén, men det förutsätter att det är en annan som fotograferar. (Bild från Gammelstorp)

Anders Andersson Halldén föddes i Huaröd och föräldrarna hette Anders Persson, född den 21 juli 1834 och hans hustru Hanna Nilsson, född den 17 maj 1834. Båda födda i Huaröd.

Anders Persson var dräng och tillträdande åbo på Huaröd nr 8. På gården arbetade pigan Hanna.

Hannas fader var död och modern Kersti Olsdotter, född den 8 juli 1811 i Frenninge, hade gift om sig med garverifaktor O. Hallqvist, född den 6 december 1805 i Hallaröd.

Modern inlämnade skriftlig tillåtelse till äktenskap mellan Anders och Hanna. Vigsel i Huaröds kyrka den 9 januari 1858.

Hannas fader garveriägare Nils Mattsson och Kersti Olsdotter bodde vid hennes födelse i Vebeck. Anders fader åbon Per Nilsson och Hanna Andersdotter bodde vid hans födelse i Flensma nr 7.

Anders Andersson hade tre bröder, Nils, Olof och Jöns.

Anders Persson avled den 8 oktober 1910. Hanna Nilsson avled den 21 juli 1892.

När Anders Andersson 1896 flyttade till Hörby tog han efternamnet Halldén. På Norregatan nr 5 bodde han kvar till 1898 då han flyttade till Nygatan nr 4. Inflyttade som hyresgäst hos änkan Botilda Nilsdotter, född den 18 juni 1832 i Röstånga. Hon hade varit gift med torparen Anders Persson, född den 16 augusti 1832 i Hörby. Vigsel den 15 juni 1855.

Torpet de bodde i låg på Hörby nr 16 där det fanns både gatuhus och kvarn.

Anders Persson avled den 10 juni 1892 och efter mannens död flyttade änkan till Nygatan 20 och senare till Nygatan 4.

Anders Persson och Botilda Nilsdotter hade två döttrar.

Anna Andersson, född den 20 maj 1867 och Helena Andersson, född den 31 januari 1871. Båda födda i Hörby.

Anna och Anders blev förälskade och den 14 september 1898 gifte de sig i S:t Petri kyrka i Malmö.

Den 4 januari 1899 nedkom Anna med en son som döptes till Anders Arvid.

Tisdagen den 4 juli 1899, ett halvt år efter det att Anders Arvid föddes finns nedanstående annons i Hörby Posten

Arvid Halldéns
Nya Fotografiatelier,
Nya Torg, Hörby,
Prisbelönt vid sommarens Industriutställning i Kristianstad,
rekommenderas.

Ateliern står under ledning af en skicklig, tysk fotograf, som jag lyckats engagera för längre tid och som praktiserat på flera af utlandets största atelieer samt senast varit föreståndare på Köpenhamns största atelier. Ärade kunder kunna därför garanteras ett extra fint arbete till moderata priser. Öppen hela marknadsdagen samt framdeles endast torsdagar och lördagar.

Arvid Halldén.

Namnet Arvid förbryllar, där borde stått Anders. Kan man tänka att det rör sig om något som har med skatten att göra eller har annonsavdelningen på tidningen fattat fel. Det lär vi aldrig få veta.

Änkan Botilda Nilsdotter avled den 2 december 1902. Samma år flyttade familjen Halldén till Lilla Torggatan nr 13 och den 6 december 1907 till Lilla Torggatan 7 o 9. Sista flytten blev till Lilla Västergatan nr 16 o 18 år 1915. Stadsägorna 68 o 70. Kvarteret Borgeby. (Idag hörnet Västergatan-Bollhusgatan.)

Makarna Halldén erhöll genom Frosta Häradsrätts dom den 31 maj 1921 boskillnad.

Vid denna boskillnad erhöll hustrun Anna tomt och hus till ett värde av nära 27.000 kronor.

Fabrikör Anders Halldén avled den 16 oktober 1943.

Hustru Anna Halldén avled den 4 oktober 1959.

Västergatan, stadsägorna nr 68 o 70. Foto: Siv Ljung, 2024.

Anders Halldén

Anna Halldén

Fotograf Carl Justus Lundgård, född den 14 november 1864 i Västra Vram fortsatte med fotografering i mindre skala efter det att Anders Halldén flyttat till Nygatan.

Carl Justus gifte sig den 26 maj 1899 med Maria Josefsdotter, född den 9 maj 1870 i Kalv församling Älvsborgs län. Hennes föräldrar hette Josef Carlsson och Ingeborg Stina Johansdotter.

Den 28 juli 1900 köpte Carl Justus av sin fostermor Maria Lundgård Norregatan nr 5 om 8000 kvadrat fot.

Den 28 januari 1902 annonserade Maria Lundgård att två rum med kök var till uthyrning från och med den 1 april.

Den 28 februari 1908 avled änkefru Dorothea Maria Fredrika Lundgård i sitt hem på Norregatan 5 i Hörby och begravdes i Västra Vram.

Hon hade inga barn, men tagit emot en fosterson Carl Justus Lundgård som vid hennes död var handelsresande. Blev senare grosshandlare.

Den 27 januari 1910 sålde Carl Justus Lundgård Norregatan nr 5 till Per Nilsson Toftenon. Stadsäga nr 19 om 705 m².

Carl Justus Lundgård och hans hustru Maria flyttade till Stockholm.
Medling i deras äktenskapet den 9 april 1918.

Brodern till Maria kyrkoherde Evald Lundegård avled den 21 juli 1915, 89 år gammal. Han var änking sedan den 3 november 1898 då hans hustru Ida Bernhardina Lundegård, född Hallberg avled..

Kyrkoherde Evald Lundegård såg till att kyrkan i i Hörby blev ombyggd och kyrkan i Lyby blev restaurerad

Utvecklade skolväsendet.

Mycket i det nya seklet var föremål för hans misstro och ogillande. Dock var han avhållen av folket i de båda församlingarna.

Han hade ett olyckligt äktenskap och det var svåra motsättningar mellan honom och barnen.

I sitt arbete som präst höll han tal vid änkefru Johanna Sofia Åkesson, född Leander å Simris-hamns kyrkogård den 24 mars 1878,

Tal vid invigningen av Hörbys nya begravnings-plats söndagen den 1 september 1907.

Ett flertal likpredikningar.

Bilden från gamla kyrkogården över Evald och Ida Lundegård.

Foto Per-Gunnar Mörck, 2024.

Prästgården i Hörby var stor och rymlig och hade många rum. På andra våningen salong, matrum, gästrum, förmak, kabinett, hall, sängkammare, frökens rum, jungfruns rum, kyrkoherdens rum, expeditjonsrummet och balkong.

På vinden fanns det ett rum till vänster och ett rum till höger I nedervåningen hall, veranda och förstuga samt kök.

Det fanns flera byggnader förutom boningshuset på tomten. Bland annat bostäder för drängar och pigor samt bostad till familjen som arrenderade prästgårdsmarken som var omfattande. Prästgården och gästgivargården som låg upptill var på vardera 1 mantal.

Prästgårdsmarken arrenderades av Åke Bengtsson som inflyttade med familj den 24 augusti 1881. När hans kontrakt gick ut 1884 flyttade familjen till Holmby.

Den 26 november 1880 inflyttade från Landskrona kyrkoherde Evald Lundegård med sin hustru Ida Bernhardina och fyra barn. Alla barnen blev kända inom konstnärlig och publicistisk verksamhet.

Axel Vilhelm Lundegård, född den 17 december 1861 i Västra Sallerup.

Började studera 1881 men avlade inte någon examen. Han valde istället författarens fria yrke. Samarbetade med Viktoria Benedictsson. Efter hennes död i juli 1888 utgav han en biografi om henne.

I hans roman Elsa Finne skildras Ernst Ahlgrens livs historia och i Känslans rätt skriver han om deras samarbete.

Axel skrev även egna böcker, bland annat Struensee som är en historisk roman i tre delar.

I Dagens Nyheter onsdagen den 13 december 1911 står "Att han skriver, som vanligt, en klar och säker prosa, och han överskrider aldrig god ton. Det är härvidlag en himmelsvid skillnad mellan Axel Lundegård och åtskilliga andra sanningsägare." Axel dog den 20 december 1930.

Justus Evald Lundegård, född den 5 april 1860 i Västra Sallerup.

Justus blev så småningom en betydande Skånemålare, men vägen dit var lång. Utställning efter utställning blev inte vad han tänkt sig och tavlorna forslade han hem och hängdes upp i prästgården.

Den 27 oktober 1914 köpte han Håstad nr 8, som också hade namnet Fladvadsmölla. Här bodde han fram till sin död den 10 augusti 1924.

En av hans tavlor fick bra mottagande när han för första gången hade en egen utställning i Stockholm. Den hette "När solstrålarna viljat titta in."

Carl Emil Lundegård, född den 16 januari 1864 i Västra Sallerup.

Carl titulerades som litteratör och flyttade till Motala år 1887. I staden öppnade han ett boktryckeri och blev samtidigt redaktör för Motala Tidning.

Den 6 november 1894 flyttade han till Sundsvall och blev redaktör för Sundsvalls Gustav Adolf tidning.

Efter tre år i Sundsvall tog han sig an Norrbottens kuriren och den 26 maj 1903 är han tillbaka i Småland. Carl Lundegård fyllde 80 år 1944.

Den 12 februari 1947 avled han.

Författarinnan Marianne Lundegård – Hagberg

Vem var hon? Jo hon föddes den 10 december 1869 i Landskrona och föräldrarna var kyrkoherde Evald Lundegård och hans hustru Ida.

Marianne flyttade från Hörby till Motala där hon fick plats i expeditionen på Motala Tidning. På en fest träffade hon sin blivande man som var på besök i staden. Han bodde i Stockholm.

Förlofvning

har igår eklaterats emellan civilingenjören vid Stockholms allmänna telefonbolag herr Hjalmar Hagberg, son till förre professorn vid Uppsala universitet J. Th. Hagberg och hans maka född von Schwerin och fröken Sofie Marianne Lundegård, dotter till kyrkoherden i Hörby J. C. E. Åkesson-Lundegård och hans maka född Hallberg.

Notis i Korrespondenten Landskrona Tidning.
Torsdagen den 2 juni 1892.

Ett ståtligt kyrkbröllop firades i lördags f. m. i Hörby kyrka, då fröken Sofie Marianne Lundegård, syster till den unge framstående Axel Lundegård, sammanvigdes med ingenjör Hagberg från Stockholm, en son till aflidne professor Hagberg i Uppsala.

Vigseln förrättades af brudens fader. Kyrkan var vackert dekorerad och den högtidliga akten öfvervars af en stor del af ortens honoratiores.

Efter en splendid middag i prästgården afvreste brudparet med femtåget till sitt blifvande hem i Stockholm.

Många personer hade infunnit sig vid jernvägsstationen för att bjuda det unga paret farväl, därvid upplifvande ett urgammalt bruk att till lycka kasta risgryn efter det bortresande brudparet.

Notis i Helsingborgsposten Skåne – Halland.
Måndagen den 18 juni 1894.

LÅDAN PÅ VINDEN

Omkring år 2011 hittades en låda på en vind i mellan Sverige. Den innehöll en brevsamling mellan familjemedlemmarna Lundegård. Denna brevsamling har blivit en uppsats. På internet kan du läsa denna. Rubriken är ”Bränn mitt bref!”

Breven förvaras på Stockholms universitet.

Många av breven är mellan mor Ida och dottern Marianne efter det att hon gift sig och flyttat till Stockholm.

Ida Lundegård trivdes inte i Hörby. Hon hade inga väninnor och hade kanske inte brytt sig om det.

Däremot tog hon tåget till Stockholm för att hälsa på dottern. Då var de båda ute och festade och tittade på den sjudande staden.

Den 3 november 1898 avled Ida hos sin dotter i Stockholm. Enligt kyrkoboken var orsaken organiskt hjärtfel. (Benämns också som VOC. Kan vara medfött hjärtfel eller problem med hjärtklaffarna.)

Två år senare var även Marianne Lundegård – Hagberg död. Hon avled på ett sjukhus i Enköping den 16 januari 1900.

Begravd på Solna nya kyrkogård.

Hon var en känd författare och detta uppmärksammades i många av Sveriges tidningar.

Här följer ett axplock.

En förhoppningsfull levnadsbana blev i förtid avbruten, då den unga författarinnan fru Marianne Hagberg i tisdags skördades af döden. Fru Hagberg var af den för sina vittra och konstnärliga från den kända skånska släkten Lundegård, och hos henne tog sig den medfödda begåfningen uttryck i väl formade kåserier och romaner, mestadels offentliggjorda i Stockholms Tidningen.

Hvad hon hittills producerat i vitter väg var väl närmast lärospån, som lovade godt för hennes framtida utveckling, derest ett obeveckligt öde, medgifvet henne en sådan. Hon dog af ett svårt hjärtlidande.

Sedan år 1891 var hon i ett lyckligt äktenskap förenad med civilingenjören Hj. Hagberg. Hon hade nyss nått sitt trettionde år. Varmhjärtad och intelligent lämnar hon efter sig en vid krets af sörjande.

Notis i

Illustrerad "Hvad Nytt?" lördagen den 20 januari 1900.

DÖDSFALL

Ett oväntat och smärtsamt dödsfall ingick i tisdags, i det samma dag på f. m. i Stockholm avled fru Sofi Marianne Hagberg, född Lundegård, 30 år gammal.

Det var både lycka som bröts, och förhoppningar, som svekos.

Fru Hagberg har varit en värderad medarbetarinnan med den väl utbildade stilen gick med seger. Hon har redan skrivit en hel del romaner och berättelser, hvilka alla präglats af fantasi och spirituel formgifving. Hennes senaste arbete är den för Stockholms Tidningens läsare väl bekanta och af dem omtyckta romanen "Grefvinnan Saga".

Den hädangångna, som för ett tiotal år sedan var bosatt i Motala förestod Motala Tidnings expedition, sörjes förutom af många vänner här i staden, af sin make ingenjören Hjalmar Hagberg, fader, svärmor och syskon.

Dödsorsaken var svårt hjertlidande.

Notiser i

Stockholms Tidning torsdagen den 18 januari 1900.

Motala Tidning lördagen den 20 januari 1900.

Enligt ingånget meddelande har den unga skriftställaren Fru Marianne Hagberg, född Lundegård, efter långvarig tärande sjukdom avlidit i Enköping, där hon vistades för läkarevård.

Fru Hagberg, som var född den 10 december 1869 i Landskrona, har sedan 4 år tillbaka under pseudonymen "Vess" författat en del följetongsberättelser för Stockholms Tidningen.

Dotter till kyrkoherden i Hörby och Lyby J. C. E. Lundegård och hans avlidna maka, född Hallberg. Den unga författarinnan var gift med civilingenjören Hjalmar Hagberg i Stockholm.

Sörjes närmast av make, fader, svärmor, och syskon.

Notis i

Norra Skåne torsdagen den 18 januari 1900.

Sofie Marianne Hagberg,
född Lundegård.

VID FRU MARIANNE HAGBERGS GRAF

Ur Stockholms Tidningen togo vi friheten med-
dela följande vackra versifierade afskedshels-
ning, egnad åt den i unga år skördade författar-
innan fru Sofie Marianne Hagberg, dotter till
kyrkoherde Evald Lundegård härstädes.

Sakta falla hvita flingor
Ifrån disgrå väderhimmel,
Virka mjuka silfverslingor
Mellan trädens kala grenar.

Öfver kyrkogårdens kullar
Ligger snön så skär och dunig,
Klang af klockor sakta rullar
Ifrån fridfullt Solnatempel.

Der invid kapellet nära
Redes hennes bädd i jorden,
Här ha ock de henne kära
Samlats till ett sista afsked.

Ack hvad batar det att sörja
Eller klaga, bittert gråta,
Hvarför undra, hvarför spörja
Dock om ödets dolda mening?

Rikt var lifvet, solljus dager
Värmded helt din unga lycka,
Och din framtid ljus och fager
Låg som drömmars väg i solen.

Men när sol som varmest strålar
Kommer dag med moln så tunga,
Rinna fullast dräggens skålar,
Det är lifvets sätt att hämnas.

Som en blomma knoppad brytes
Föll du bruten ned. Som ljuset
Släcktes och i mörker bytes
Så ditt lif nu sakta slocknat.

Stannat har ditt varma hjerta,
Ögats glober äro brustna,
Stillad hvarje kroppslig smärta,
Domnad hän till sist i döden.

Slumra ljuft på bädd i mullen,
Sof med fridens ljusa drömmar!
Drifva, lägg dig lätt på kullen
Akta, tyng ej hennes hjerta...

BOKRECENSION

Sofie Marianne Lundegård – Hagbergs berättelse ”Svärmeri” är en lätt och ledigt skriven novell af det slag, hvaraf man i den utländska litteraturen finner många. Den skildrar, hur en ung qvinna efter att af yttre skäl ha ingått ett äktenskap med en man, för hvilken hon icke passar och för hvilken hon aldrig hyst någon verklig kärlek vänder åter till den, som varit hennes ungdomsälskare.

Skildringen företer icke någon större mognad. Särskilt när författarinnan söker ge sig in på en allvarliga behandling af starkare eller finare konflikter eller pejla större djup i själslivet, verkar framställningen tämligen konventionell och till och med ej så litet oäkta.

Men vardagsbilderna äro tecknade med en viss friskhet och ledighet, som göra boken lättläst, och stilen är osökt och naturlig.

Det, som är mest framträdande i berättelsen, är en anläggning, för att skriva förströelseromaner af det slag, som tilltalar de större tidningarnas eller tidskrifternas publik, en anläggning, som icke är allt för vanlig hos våra svenska författare eller författarinner, hvilken när de sig slå på denna specialitet, visa mindre talang inom genren, än Sofie Marianne Lundegård – Hagberg gjort.

Låt vara, att ”Svärmeri” är en faisenroman. Som sådan är den jämn god med de bättre bland både de tyska och franska arbetena, som i översättning översvämma vår bokmarknad.

Notis i

Nya Dagligt Allehanda, Stockholm.
Måndagen den 9 december 1901.

Annons:

Boken Svärmeri av Marianne Hagberg
kostar 2 kronor.

Utgivare: Bokförlaget Svithiod, Stockholm.

Visan till vänster införd i Hörby Posten
Central Skåne lördagen den 27 januari 1900.

Undertecknad med K – r.

Lilla Torggatan nr 2 tillhörde murare O. Olander, Torsdagen den 5 oktober 1899 annonserade han i Hörby Posten om att sälja fastigheten. Det fanns i huset tre (3) inredda boningslägenheter och fotografateljé på vinden och bageri i källaren samt en stor lägenhet i ekonomibyggnaden.

I det här huset på Lilla Torggatan nr 2 (Numera Ernst Algrensgatan) har det funnits många fotografier, mest kvinnliga,

Uti
Karin Bohmans
fotografateljé i Hörby,
L:a Torggatan 2,

erhållas fina och hållbara fotografier från
3 kr. pr duss. till högre priser.
Fotografier till 6 kr. pr duss. lemnas
gratis kabinett.
Allt utföres af första klassens arbete.
Ateliern hålles öppen alla dagar från
9—6.

Annons i Hörby Posten lördagen
den 26 augusti 1899.

Karin Bohman inflyttade till
Hörby den 1 maj 1898 från Norrköping. Född den 14 december
1872 i Stockholm

Den 18 oktober 1900 inflyttade
från Stockholm Ellen Christina
Sandberg, född den 1 februari
1876 i Fliseryd, Kalmar län

Både Karin och Ellen flyttade till
Norrköping den 1 maj 1902.

Den 29 maj 1902 inflyttade från Uppsala Beata Carolina Lisa Jonsson, född den 2 augusti 1878 i Leksberg Skaraborgs län. .

Den här villan som heter Almedal har fotograferats av Lisa Jonsson. Låg i hörnet Prostgatan – Tingsgatan. Vykort.

Beata Carolins Lisa Jonsson flyttade till Adolf Fredriks församling i Hässleholm den 3 december 1920.

Från Motala stad inflyttade den 18 mars 1920 Anna Elin Tykesson. Född i Hörby den 31 maj 1884. Flyttade till Lund den 30 september 1924.

Sista fotografen på nämnda adress hette Ester Ulrika Göransson, född den 29 december 1889 i Hörby.

Hennes föräldrar var sadelmakare Jöns Göransson, född den 21 september 1841 i Tryde och hans hustru Matilda Göransson, född den 17 augusti 1847 i Gudmuntorp. Boende som hyresgäster på Storgatan 6 o 21 hos ägaren änkan Anna Andersson.
(Se annons i del 13 sidan 14.)

Ester titulerades som jungfru och flyttade hemifrån som 17-åring den 5 december 1912 till Slagtoftavägen nr 2. Kvarteret Hovdala. Stadsäga nr 303.

Här bodde hon tillsammans med fadern och hennes broder före detta sadelmakare Jörgen Göransson, född den 1 mars 1883 i Hörby.

Hennes moder avled den 7 maj 1902 och fadern den 23 december 1924.

Brodern Jörgen avled den 17 april 1934.

Ester hade många syskon en av dem hette Christian Cruse, född den 5 december 1876 i Hörby. Redan som barn hade han som anlag att rita och måla.

Som 19-åring fick han resa till Stockholm och utbilda sig till konstnär.

Omkring 1938 står det i husförhørsboken att Ester är fotograf. Hon avled den 7 september 1969 och vilar i samma grav som hennes broder Christian Cruse på Hörby gamla kyrkogård.

Som tidigare omnämnts i del 9 Tornabacken köpte fotograf J. M. Lindstedt Östra Storgatan nr 4 och Järnvägs-gatan nr 1 den 8 december 1883.

Den 22 oktober 1898 avlider hans hustru Elna Lindstedt. Den 7 november 1907 sålde J. M. Lindstedt husen och tomterna.

Hans dotter Anna Viktoria Lindstedt, född den 20 november 1883 i Hörby utbildade sig till fotograf. Den 13 december 1907 flyttade hon till Ullstorp nr 2. Hennes fader flyttade året efter den 13 november 1908 till samma adress.

Fadern flyttade den 29 oktober 1910 till Ölycke i Högseröds församling, medan dottern Anna flyttade till Göteborgs domkyrkoförsamling den 25 april 1911.

Johan Magnus Lindstedt bodde kvar i Ölycke till den 10 september 1927 då flyttade han till Hörby fattigstuga. En dag var man av med honom. Prästen förde in honom i husförhörssidan å församlingen skrivne.

Han avled den 28 juni 1929.

J. M. Lindstedts
Fotografiska Atelier
i Hörby
*rekommenderas för ett noggrant
utförande af alla fotografiska
arbeten.*
Fotografier från 3 kr. pr duss.
Till ett duss. visitfotografier er-
hålles ett kabinett ("mikado").
Öppen alla dagar.

Annons i Hörby Posten lördagen den 26 augusti 1899.

Det fanns naturligtvis fler fotografer i Hörby. Dessa kan man läsa om på www.gammalstorp.se

Den 20 september 1880 inflyttade från Malmö Nils Holmqvist. Han var både tingsvaktmästare och polis. Han var en barsk man och när han kom vandrande på byns gator så var det många av byns invånare som tog en omväg för att slippa konfrontation med honom.

Osäkerheten på Hörby gator

I förra veckan blev åter en ung flicka antastad af en okänd mansperson nere å stora torget, efter mörkrets inbrott, och nästan samtidigt härmed råkade en annan ut för samma obehag i närheten af järnvägsstationen.

Inalles hafva ej mindre än 4 unga kvinnor varit utsatta för våldtägtsförsök å Hörby gator. Man gissar, att det är en och samma person, som varit framme, och polisen tror sig veta hvem uslingen är, fastän bevis saknas för hans fällande.

Dylika dåd skulle emellertid ej kunna begås, derest gatorna voro belysta under de mörka kvällarne, och vi hemställa derfor till Hörby samhälles invånare, huruvida ej något bör göras för att åvägabringa gatubelysning. Den lilla summa som härför erfordras tro vi med lätthet skulle kunna hopsamlas, derest en subskription för ändamålet sattes i gång.

Hörby Posten onsdagen den 28 oktober 1891.

Kvinnoskändaren i Hörby ändtligen fast

Föröfvaren af de våldsbragder, som i vintras begingos mot åtskilliga kvinnor i Hörby, har nu sent omsider blifvit upptäckt och satt i fängsligt förvar. Det är fiskhandlaren Knut Persson i Hörby, en nära 60-årig gubbe, med ett högst frånstötande yttre.

Han röjdes och häktades under följande omständigheter:

Då en ung flicka från Råby i lördags eftermiddag var stadd på väg till Hörby kyrka, för att där öfvervara gudstjänsten i anledning af terminsafslutningen i församlingens skolor, blef hon å landsvägen, mittför den invid Råby gård belägna granplanteringen öfverfallen af ruskig mansperson, som tilldelade henne ett våldsamt slag i ansiktet, så att näsa och mun började blöda, hvarefter nidningen kullslog henne och släpade henne ner i gropen. Detta observerades af skol-läraren A. H. Ekstrand i Köinge, dennes son Nils samt åboen Anders Olsson i Råby, hvilka kommo gående å landsvägen, också de för att begifva sig till kyrkan.

Dessa skyndade nu fram, hvarvid uslingen tog till flykten. En vild jakt började nu genom granskogen, öfver ett klöfverfält och så åter ut på vägen, där Anders Olsson slutligen lyckades gripa brottslingen. Vid polisförhöret har han erkänt såväl att han för afsigt att våldföra flickan, som ock att han i vintras begått åtskilliga våldtägtsförsök i Hörby.

Han kommer att härför ransakas å Malmö cell-fängelse den 1 nästa juni.

Hörby Posten onsdagen den 25 maj 1892.

Efterlyses

Vid stortorgdagen i Hörby den 5 december 1889, blef mig frånstulen en plånbok, som ej innehöll penningar, men deri lågo förvarade efternämnde mig tillhörige reverser utfärdade af:

Undantagsmannen Nils Mårtensson i Hörby den 16 september å kr 90; spannemålshandlare N. Tottenou ibm den 15 oktober å kr 202.63; åboen Sven Persson ibm den 15 oktober å kr 300; träskohandlare Per Nilsson ibm, i juni å kr 150; åboen Jöns Ljungdahl, Östenköp, i juni 1889, å kr 58; arrendatorn Måns Råberg, Stafvaröd, den 25 mars 1889, å kr 150; åboen Nils Olsson, Råset, föffallen den 1 oktober 1889, å kr 135; åboen Ola Johnsson, Törastorp, i januari 1889, å kr 111; arrendatorn Nils Andersson, Byrhult, i januari 1889, å kr 111.

Och uppmanas en hvar, som om det stulna eller någon del deraf kan lemna upplysning, sådant hos mig tillkännagifva mot hederlig vedergällning. Emellertid förklaras berörde reverser, derest de finnas i annan än min ego, kraftlösa.

Stafröd den 11 januari 1890.

Per Persson

Annons i Eslöfs Tidning i januari 1890.

En trettonåring tilltalad för inbrottsstöld

Inför häradsrätten företogs rannsaking med gossen Leonard Viberg från Hörby, tilltalad för att han tillsammans med en jemnåring Oscar Neuman, hvilken som bekant, begått självmord, gjort inbrottsstölder hos Göran Ingeman Viberg och stulit bir, cigarrer och penningar. Pojken var ej tillstädes och det blev känt att han var bortskickad af föräldrarna.

Vittnet Holmqvist berättade att Leonard vid polisförhöret erkänt, att han tillsammans med Neuman begått nämnda inbrott.

Vittnet Stjärnkvist sade sig af Leonard hafva blifvit uppmanad att förfärdiga en dyrk, med hvilken han skulle begagna sig vid inbrottet.

Skomakarlärlingen Thulin hade vid ett tillfälle blifvet uppmanad att följa med på tjuvföretaget.

Slutligen berättade ynglingen Anders Olsson att han blifvet bestulen på en dyrk, som användts vid stöldens förövande.

Målet uppsköts till den 3 oktober, då Leonard skall hämtas till rätten.

En trettonåring tilltalad för inbrottsstöld, notis i Hörby Posten onsdagen den 7 september 1892.

De här två pojkarna hade hos bagare Göran Wiberg stulit bir, cigarrer och pengar, förmodligen i en liten skala. På den tiden var det ett hemskt brott, idag hade det inte ens anmälts. Det här brottet fick stora följder.

Leonard Wiberg var son till bagare Albert Wiberg och Oscar Neuman var son till skomakare P. J. Neuman.

Oscar var så rädd för polis Holmqvist så han gick och hängde sig.

Leonards fader var rasande på sonen. Han fick först stryk och sedan fick han flytta till Östra Sönnarslöv, där han blev dräng på Skogsma gård, den 7 november 1896. Åren därefter på Östra Sönnarslöv nr 4 och Kristinelund.

Flyttade till Gärds Köping den 7 september 1900 och Gringelstadgård nr 7 och 8. Flyttade därefter till Stoby för att slutligen bli lantbrukslev på Hässleholms gård den 15 december 1900. Här förblir han fram till den 10 maj 1891 då han flyttade till Västra Vram nr 6

På gården Västra Vram nr 6 arbetade pigan Anna Olsson, född den 24 mars 1883 i Lyngsjö. Leonard och Anna gifte sig den 28 juni 1901 i Lyngsjö där hennes föräldrar bodde.

Leonard och Anna flyttade till Hommentorp nr 3 Nu är Leonard fabriksarbetare.

De hade barnen Algot Leonard, född den 16 december 1902 i Lyngsjö.

Dottern Edith Eufemia, född den 20 september 1904 i Östra Vram.

Östra Vrams kyrka. Foto Per-Gunnar Mörck. 2024

Leonard Wiberg erhåller arbetarbetyg den 8 februari 1907 då han erhållit kungl. tillåtelse att ur riket flytta, vilket skedde den 7 mars 1907.

Hustrun Anna Olsson Wiberg bodde kvar i Hommentorp hos husägare Ola Nilsson. Den 7 augusti 1906 födde hon sonen Tage Theodor.

Dottern Edith Eufemia flyttade till Hörby den 30 september 1911 och den 3 december 1912 flyttade hustru Anna Wiberg, född Olsson och hennes båda söner Algot Leonard och Tage Teodor till Lyngsjö. I Lyngsjö födde hon oäkta sonen Nils Yngve den 15 augusti 1913.

Den 26 januari 1916 erhöll hon skiljebrev av Lunds domkapitel och den 22 december 1916 gifte hon sig med jordbruksarbetaren Nils Persson, född den 6 oktober 1885 i Linderöd.

Den 28 oktober 1916 nedkom hon med sonen Ove Gösta.

Ytterliga en son föddes den 26 maj 1921 som fick namnet Göte Allan.

Den 26 oktober 1922 blev Anna Persson, född Olsson änka då hennes man avled. Hon bodde kvar i huset på Hommentorp nr 14.

Leonard Wiberg bosatte sig i Elgen USA där han livnärde sig som lantbrukare.

Polis Nils Holmqvist sade upp sig. Förmodligen tog han så illa vid sig när Oscar Reinhold Eugen, son till skomakare Peter Jönsson Neuman, tog livet av sig den 7 september 1892.

Polisuppsyningsman Holmqvist i Hörby har till länsstyrelsen inlemnat ansökan om afsked från sin befattning. Orsaken lär vara att han anser sig vara för lågt aflönad i jämförelse med byns andre polis, hvars tjänstgöring är betydligt lindrigare. I Holmqvist förlorar samhället en polisman, som så att säga är klippt och skuren för detta yrke. Måhända faller det sig ej så lätt att finna en H. lämplig efterträdare! Hörby innesluter inom sin hank och stör så många oroliga element, att det väl behöfves att åtminstone den ene af dess polisbetjenster besitter sans och reda, men också är kraftfull nog att gripa i med hårdhandskarna, då så behöfves.

Notis i Hörby Posten lördagen den 17 september 1892.

10 kronor utlofvas
åt den, som upptäcker de frukttjuftar,
som pläga besöka våra trädgårdar, och
skaffar sådan bevisning, att de kunna fäl-
las till ansvar.
Nils Olsson. Johanna Herrlin.

Annons i Eslöfs Tidning den 11 september 1890.

Den 22 mars 1850 inflyttade C. M. Ljungberg till Hörby där han blev gästgivare på Gästgivaregården. Han var född i Ystad den 23 februari 1812, men kom närmast ifrån Röstånga.

25 år senare lämnade han över gästgiveriet till Johan Nilsson. Samtidigt med gästgiveriet hade han byggt upp en handelsaffär i hörnet Gamla Torg – Råbygatan som så småningom blev ortens största.

Gift 1836 med Cecilia Asp. Med henne hade han åtta barn.

C. M. Ljungberg avled den 22 februari 1895. Han blev 83 år.

VID C. M. LJUNGBERGS BÅR.

HÖRBY DEN 27 FEBRUARI 1895.

Öfver nejd i bländhvit svepning
Vigda klockors klang man hör
Simma fram på luftens vågor,
Tills den bort i fjärran dör.

Än ett hjärta nu har funnit
Efter lifvets strid en graf,
Åter har en väg fått glida
In i evighetens haf.

* * *

Ädle gamle, trogen, trägen,
Ständigt på din post du stod;
I vår bygd som stolt exempel
Själff du rest din minnesstod.

Ingen tog väl arbetsdagen
Mera samvetsgrannt än han.
Plikten uppfyllt, bästa kudden,
Detta han som regel fann.

Därför ock, när lefnadssolen
Sjönk från lifvets himmel ner,
Sågs han slumra in så stilla,
Som ett barn man slumra ser.

Dig som sofver, ägnas våra
Hjärtans hyllning vid din bår.
Minnets goda händer smeka
Dina hvita silfverhår.

Det är skönt att kunna lefva,
Skönt är ock i frid att dö;
Skönast dock att dö med ära,
Krönt med årens rena snö.

Skönt det är att hafva lämnat
Uti tidens sand ett spår,
Som ej visar falskt på vägen,
När mot okänt mål man går.

Sänken vördsamt sorgefloren
Öfver dessa gråa hår;
Svenska flagga, veckla ut dig
Öfver hedersmannens bår!

Tacksam bygd dig vördsamt ägnar
Denna enkla minnesgård;
Femtiårig samfäld sträfvan
Är helt visst sin ära värd.

Bort till höjden öfver dalen
Följa vi ditt stoft i dag,
Och med minnets skönsta rosor
Hölja vi din sarkofag.

Öfver nejd i bländhvit svepning
Vigda klockors klang man hör
Simma fram på luftens vågor,
Tills den bort i fjärran dör.

Härmed får jag meddela

att jag till herr **Knut Rosenberg** öfverlätit den affär, min afidne man under firma **C. M. Ljungberg** här innehaft.

På samma gång jag tackar för det förtroende, som kommit honom till del, beder jag att detsamma måtte öfverflyttas på hans efterträdare.

Hörby den 24 september 1895.

Cecilia Ljungberg.

Hänvisande till ofvanstående

beder jag att få vara innesluten i den ärade **allmänhetens välviliga åtanka** och försäkrar, att jag åt affären skall söka bevara det förtroende, den under C. M. Ljungbergs tid innehaft.

Vördsammast

C. M. Ljungbergs Eftr.
Knut Rosenberg.

Annons i Hörby Posten lördagen den 12 oktober 1895.

Äkta Drufviner

från herrar
J. C. Teilmann & C:o, Köpenhamn.
Erkända vara de bästa och ädlaste.
Säljas i Hörby endast hos
C. M. Ljungbergs Eft.,
Knut Rosenberg.

[954]

Porter

från **D. Carnegie & C:o Göteborg.**
Erkänd vara kraftig och stärkande.
Säljes i Hörby i parti och minut
hos **C. M. Ljungbergs Eft.,**
Knut Rosenberg.

(955)

Annons i Hörby Posten tisdagen den 18 december 1900.

Handelsfirman Knut Rosenberg gick i konkurs i juni 1916. Den 17 juni 1916 köpte handlare Reinhold Holm Gamla Torg nr 3 av Knut Rosenberg. Stadsägorna 479 och 480.

Familjen Rosenberg flyttade till Caroli församling i Malmö den 7 januari 1914.

KÄLLOR:

Kyrkböcker från Hörby, Lyngsjö, Västra och Östra Vram, Simrishamn, Västra Sallerup, Landskrona, Stoby, Huaröd, Högseröd m. fl.

Sveriges Tidningar.

Diverse foton från Gammalstorp.
Diverse vykort.

Lunds stifts herdaminnen, utgiven av Gunnar Carlqvist.

Namnskicket i äldre tider av Bengt Avenberg.

Vid C. M. Ljungbergs bår från boken Frosta Härads minnen av Johannes Hall. 1904.

Tidigare delar:

- Del 1 Kyrkbyn
- Del 2 Enskifte
- Del 3 Laga skifte
- Del 4 Marknadsplatsen
- Del 5 Torg och gator
- Del 6 Gård nr 8
- Del 7 Industribyn
- Del 8 Gårdarna nr 18 och 19
- Del 9 Tornabacken
- Del 10 Gårdarna nr 1 och 6 o 21
- Del 11 Järnväg, järnvägshotell, tingshus
- Del 12 Centrum: 1
- Del 13 Centrum: 2
- Del 14 Centrum: 3
- Del 15 Centrum: 4
- Del 16 Centrum: 5
- Del 17 Centrum: 6

Copyright Per-Gunnar Mörck

Annons i Hörby Posten tisdagen den 27 mars 1900.